

ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ตามมาตรา 7 (5) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ที่เกิดขึ้นในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศหรือศาลยุติธรรมอื่น โดยให้ศาลนั้นรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แล้วเสนอปัญหานั้นให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด

อำนาจของประธานศาลฎีกาที่จะต้องวินิจฉัยว่าคดีแพ่งใดอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศหรือไม่เป็นไปตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539

จากการศึกษาวิเคราะห์คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาในคดีแพ่งต่าง ๆ ตามมาตรา 7 (5) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และศาลยุติธรรมอื่นส่งไปให้วินิจฉัยแล้ว สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณา เขตอำนาจศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ชัดเจนยิ่งขึ้นและเมื่อศึกษาควบคู่ไปกับเขตอำนาจศาลไทยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ทั้งก่อนที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2534 และฉบับปัจจุบัน ตลอดจนศึกษาหลักการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศแล้ว ย่อมทำให้ตัดปัญหาในเรื่อง การขัดกันแห่งเขตอำนาจศาลระหว่างศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและศาลยุติธรรมอื่นที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งออกไปได้ และเกิดแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ในการแยกคดีพาณิชย์ออกจากคดีแพ่ง โดยให้คดีการค้าระหว่างประเทศอาจขยายให้รวมถึงคดีพาณิชย์หรือคดีการค้าที่ไม่มีจุดเกาะเกี่ยวกับต่างประเทศด้วย ภายใต้ชื่อศาลพาณิชย์และทรัพย์สินทางปัญญา

Where there is a dispute as to jurisdiction particularly over any civil cases under section 7 (5) and section 7 (6) of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996), whether the dispute arises in the intellectual property and international trade court or in other courts of justice, the court shall stay the proceedings and submit the matter to the President of the Supreme Court for a final ruling.

The power of the President of the Supreme Court to issue a ruling on a dispute as to jurisdiction of the intellectual property and international trade court over any civil cases shall comply with section 9 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996).

In a detailed analysis of certain rulings issued by the President of the Supreme Court on such disputes arising from the civil cases under section 7 (5) and section 7 (6) of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996) as submitted by the intellectual property and international trade court and other courts of justice, some clearer criteria for assessing the jurisdiction of the intellectual property and international trade court are finally reached to a certain extent. Also scrutinized are the jurisdictions of the Thai courts under the Civil Procedure Code of both pre-and-post B.E. 2534 (1991) amended versions, along with the principle of international trade arbitration. Through a careful and closer examination of these three aspects, a problem regarding inconsistency of the jurisdictions between the intellectual property and international trade court and other civil courts seems to be eradicated. Furthermore, a feasibility study on the separation of commercial cases from general civil cases is ultimately advised, and all commercial or trade cases which are unrelated to international element should therefore be included into the subject of international trade cases so as to fall within the jurisdiction of the renamed Intellectual Property and Commercial Court.